

Udskriftsdato: 20. december 2025

KEN nr 9950 af 03/12/2002 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse U-27-02 om erhvervssygdom - CAD - tastearbejde - museskader - lidelser i bevægeapparatet. - arbejdsskade

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 1003777-01

Ankestyrelsens principafgørelse U-27-02 om erhvervssygdom - CAD - tastearbejde - museskader - lidelser i bevægeapparatet. - arbejdsskade

Resume:

Ankestyrelsen har behandlet en række sager om anerkendelse af museskader hos tekniske tegnere, samt en sag om tastearbejde. Skaderne var anmeldt som seneskedehindebetændelse, tennisalbue, skulder-tendinit, golfalbue og nakke-/skuldersmerter.

Ankestyrelsen fandt, at tilfældene ikke kunne anerkendes som erhvervssygdomme efter erhvervssygdomsfortegnelsen jf. lovens § 9, nr. 4, jf. § 10, stk. 1, nr. 1, idet belastningen ved arbejde med computermus ikke opfyldte fortegnelsens betingelser i forbindelse med de anmeldte lidelser.

Ankestyrelsen fandt, at tilfældene heller ikke kunne anerkendes efter lovens § 10, stk. 1, nr. 2, 1. led, idet der fortsat ikke var tilstrækkelig medicinsk dokumentation for en sammenhæng mellem muse- og tastearbejde og udvikling af kroniske lidelser. Der foregik stadig lægevidenskabelige undersøgelser, der skulle vise, om der var overhyppighed af bestemte lidelser blandt personer, som havde arbejdet intensivt med mus. Undersøgelserne var endnu ikke afsluttet, men med den nuværende lægelige viden var den krævede dokumentation ikke til stede.

Ankestyrelsen fandt dog, at de sager hvor skadelidte havde været intensivt belastet, ikke kunne afsluttes endeligt. Ankestyrelsen lagde vægt på, at der stadig foregik lægevidenskabelig forskning på området, herunder NUDATA-undersøgelsen. Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på en konkret vurdering i sagerne af, hvor intensiv og omfattende belastningen havde været, herunder om der var oplyst om særligt belastende forhold.

Sag nr. 1, 2 og 3 om musearbejde, som ikke havde været forelagt Erhvervssygdomsudvalget, blev hjemvist til Arbejdsskadestyrelsen. Ankestyrelsen lagde vægt på, at der efter det oplyste havde været tale om intensivt og monotont arbejde med computermus i mere end 25 timer om ugen. Ankestyrelsen fandt, at der ud fra en konkret vurdering kunne være en risiko for, at lidelserne var forårsaget af arbejdets særlige art. Ankestyrelsen bad Arbejdsskadestyrelsen om, at indhente nærmere oplysninger fra arbejdsgiver samt afvente det endelige resultat af NUDATA-undersøgelsen. Arbejdsskadestyrelsen skulle herefter tage stilling til forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget med henblik på en eventuel anerkendelse af tilfældene på grund af den nyeste medicinske viden eller på grund af arbejdets særlige art, efter § 10, stk. 1, nr. 2, 1. og 2. led, jf. § 10, stk. 3.

I sag nr. 1 havde en kvinde, der havde arbejdet som teknisk assistent siden 1991, udviklet en højresidig tennisalbue samt nakke-/skuldersmerter. I starten af perioden havde kvinden arbejdet med computerbaseret tegning ved digitizerbord i omkring 1/2 af tiden, og i slutningen af perioden 3/4 af tiden.

I sag nr. 2 havde en mand, der havde arbejdet som teknisk assistent siden 1977, udviklet højresidig tennis- og golfalbue samt højresidig skuldertendinit. Siden 1989 havde manden arbejdet med computermus 7 timer dagligt. Fra 1998 var der indført et nyt CAD-program, hvor der skulle klikkes på musen ca. 20 gange pr. minut.

I sag nr. 3 havde en kvinde, der havde arbejdet som teknisk assistent siden 1993, udviklet seneskedehindebetændelse i højre underarm og muligvis tendinit i højre skulder. Siden 1993 havde kvinden i

størstedelen af arbejdstiden, arbejdet med computerbaseret tegnearbejde. Der var oplyst om stress og meget overarbejde, samt dårlige ergonomiske forhold.

I sag nr. 4 om musearbejde, og som havde været forelagt Erhvervssygdomsudvalget, tiltrådte Ankestyrelsen Arbejdsskadestyrelsen afgørelse, og afviste anerkendelse. Kvinden, der havde arbejdet som teknisk tegner siden 1992, havde udviklet højresidig seneskedehindebetændelse. Siden 1992 havde kvinden i 80-90 % af tiden arbejdet med musebaseret tegneprogram (CAD-arbejde). Der havde været tale om intensivt arbejde med computermus i mere end 25 timer om ugen, men Ankestyrelsen fandt ikke, at der i det konkrete tilfælde var dokumenteret en sammenhæng mellem arbejdet med computermus og den anmeldte lidelse.

Sag nr. 5 om tastearbejde, og som ikke havde været forelagt for Erhvervssygdomsudvalget, blev hjemvist til Arbejdsskadestyrelsen. Kvinden, der havde arbejdet som kontorassistent siden 1993, havde udviklet en højresidig tennisalbue. Efter det oplyste havde der været tale om intensivt og repetitivt tastearbejde i mange timer dagligt, hvor hun med tre fingre havde betjent computerens regnedel. Ankestyrelsen bad Arbejdsskadestyrelsen om at indhente nærmere oplysninger fra arbejdsgiver og herefter tage stilling til, om sagen skulle forelægges for Erhvervssygdomsudvalget med henblik på en eventuel anerkendelse af tilfældet på grund af den nyeste medicinske viden eller på grund af arbejdets særlige art, efter. § 10, stk. 1, nr. 2, 2. led, jf. § 10, stk. 3.

Kassation:

Principafgørelsen er afløst af en nyere afgørelse

Kassationsdato:

02-12-2010

Love:

Lov om sikring mod følger af arbejdsskade - lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000 - § 9, nr. 4, § 10, stk. 1, nr. 1, § 10, stk. 1, nr. 2, 1. og 2. led og § 10, stk. 3

Note:

Erstattet af Principafgørelse U-11-07

Sagsfremstilling 1:

Sag nr. 1 - j.nr. 1004835-02

Sagen vedrørte anerkendelse af nakke-/skuldresmerter og højresidig tennisalbue hos en 56-årig kvinde, der i perioden 1991-99 havde udført computerbaseret tegning ved digitizerbord.

Kvindens helbreds- og arbejdsforhold var primært belyst ved arbejdsmedicinsk erklæring og speciallægerklæring. Om arbejdet var det bl.a. oplyst, at kvinden i starten af perioden havde udført funktionen i ca. 1/2 af tiden, og i slutningen af perioden udgjorde funktionen ca. 3/4 af arbejdstiden. Kvinden havde arbejdet med strakt underarm uden støtte. I 1999 blev arbejdspladsen ændret, så hun kunne støtte underarmen.

Om helbredsforholdene var det oplyst, at hun var begyndt at få gener i 1993. Kvinden havde konstante smerter i nakke og skuldre, strækkende sig ud til højre albue. Der var udtalt palpationsømhed ved supra-

og infraspinatussen og ved skulderbladet på højre side. Der var mindre, men tilsvarende ømhed på venstre side. Der var desuden udtalt ømhed over højre laterale humerusepicondyl.

Arbejdsskadestyrelsen havde afvist anerkendelse som erhvervssygdom med henvisning til, at betingelserne for anerkendelse efter fortegnelsens gruppe E, pkt. 7 ikke var opfyldt. Der fandtes ej heller grundlag for, at forelægge sagen for Erhvervssygdomsudvalget.

I supplerende anke fra kvindens forbund var det bl.a. anført, at CAD-arbejdet havde været udtalt præcisionskrævende. Kvinden havde udført flere klik pr. sekund hvert halve minut, hun kunne ikke hvile underarmen, og bordet kunne ikke højdeindstilles. Bedriftssundhedstjenesten havde kritiseret arbejdspladssens indretning på en række centrale punkter.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt at tennisalbuen og nakke-skuld smerterne ikke kunne anerkendes som erhvervssygdom efter lovens § 9, nr. 4, jf. § 10, stk. 1, nr. 1 sammenholdt med § 2, bilag 1, gruppe E, pkt. 6 b og pkt. 7, i Arbejdsskadestyrelsens bekendtgørelse om fortegnelse over erhvervssygdom.

Ankestyrelsen hjemviste sagen til Arbejdsskadestyrelsen til behandling og afgørelse af, om lidelserne kunne anerkendes efter den nyeste medicinske viden eller på grund af arbejdets særlige art, selvom de ikke kunne anerkendes efter fortegnelsen.

Begrundelsen for afgørelsen om afvisning af anerkendelse af tennisalbue efter fortegnelsen var, at arbejdet ikke havde været kraftbetonet i fortegnelsens forstand. Ankestyrelsen lagde herved lagt vægt på, at arbejdet med computer og mus ikke havde indebåret arbejdsbevægelser, som krævede anvendelse af betydelig muskelkraft.

Begrundelsen for afvisning af anerkendelse af nakke-/skuld smerter efter fortegnelsen var, at belastningen ikke havde været tilstrækkeligt statisk til, at der kunne ske anerkendelse efter gruppe E, pkt. 7. Ankestyrelsen lagde herved lagt vægt på, at kvinden under arbejdet havde bevæget ansigtet fra skærm til manuskript, og at arbejdet ved digitizerbord i A3-størrelse havde indebåret bevægelse af underarmen.

Ved hjemvisningen lagde Ankestyrelsen vægt på, at der stadig foregik lægevidenskabelig forskning på området, idet NUDATA-undersøgelsen ikke var endeligt afsluttet. Arbejdsskadestyrelsen burde som første instans vurdere undersøgelsens betydning for sagen.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at der ikke forelå oplysninger fra arbejdsgiver om kvindens arbejdsforhold, at kvinden var case-patient i NUDATA-undersøgelsen, og at journaludskrift fra Arbejdsmedicinsk Klinik ikke forelå.

Ankestyrelsen vurderede på den baggrund, at Arbejdsskadestyrelsen skulle indhente journaludskrift fra Arbejdsmedicinsk Klinik og oplysninger fra arbejdsgiver om arbejdsforholdene, samt afvente det endelige resultat af NUDATA-undersøgelsen. Arbejdsskadestyrelsen skulle derefter tage stilling til, om sagen burde forelægges for Erhvervssygdomsudvalget med henblik på eventuel anerkendelse på grund af den nyeste medicinske viden eller på grund af arbejdets særlige art.

Sagsfremstilling 2:

Sag nr. 2 - j.nr. 1005603-01

Sagen vedrørte anerkendelse af tennis- og golfalbue i højre arm samt skuldertendinit i højre skulder hos en 47-årig mand, der havde arbejdet som teknisk assistent siden 1989. Manden havde i perioden fra 1989-99 arbejdet med computerbaseret tegnearbejde.

Mandens helbreds- og arbejdsforhold var primært belyst ved journal fra Arbejds- og Miljømedicinsk afdeling, og speciallægeerklæring. Om arbejdsforholdene var det oplyst, at manden fra 1977 til januar 2000 havde været ansat som teknisk assistent. Fra 1989 til 1999 havde han arbejdet med computermus 7 timer dagligt. Der havde gennem årene været anvendt forskellige tegneprogrammer. Senest i 1998 blev der indført et nyt CAD-program, hvor der skulle klikkes med musen ca. 20 gange pr. minut.

Om helbredsforholdene var det oplyst, at manden efter ca. 5 år var begyndt at få symptomer i form af smerter i højre albue, underarm og skulderled. Der havde tidligere været påvist tennis- og golfalbue samt tendinit i skulderen, men ikke seneskedehindebetændelse. Der kunne ikke stilles nogen sikker diagnose på mandens aktuelle gener.

Arbejdsskadestyrelsen havde afvist anerkendelse som erhvervssygdom med henvisning til, at betingelserne for anerkendelse af tennisalbue efter fortegnelsen ikke var opfyldt, ligesom lidelsen golfalbue ikke var omfattet af fortegnelsen. Der fandtes ej heller grundlag for, at forelægge sagen for Erhvervssygdomsudvalget.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at tennisalbuen, skuldertendiniten og golfalbuen ikke kunne anerkendes som erhvervssygdom efter lovens § 9, nr. 4, jf. § 10, stk. 1, nr. 1 sammenholdt med § 2, bilag 1, gruppe E, pkt. 6 b og c, i Arbejdsskadestyrelsens bekendtgørelse om fortegnelse over erhvervssygdom.

Ankestyrelsen hjemviste sagen til Arbejdsskadestyrelsen til behandling og afgørelse af, om lidelserne kunne anerkendes efter den nyeste medicinske viden eller på grund af arbejdets særlige art, selvom de ikke kunne anerkendes efter fortegnelsen.

Begrundelsen for afvisning af anerkendelse af tennisalbuen og skuldertendinit efter fortegnelsen var, at arbejdet med mus ikke kunne betegnes som kraftbetonet og skulderbelastende arbejde i erhvervssygdomsfortegnelsens forstand. Golfalbue ikke var nævnt i Arbejdsskadestyrelsens fortegnelse over erhvervssygdomme.

Ankestyrelsen lagde ved hjemvisning vægt på, at Arbejdsskadestyrelsen ikke havde taget stilling til, om lidelserne kunne anerkendes uden for erhvervssygdomsfortegnelsen

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at det endelige resultat af NUDATA-undersøgelsen endnu ikke forelå, og at Arbejdsskadestyrelsen som første instans burde vurdere hvilken betydning, undersøgelsen havde for mandens sag. Endelig lagde Ankestyrelsen vægt på, at der ikke forelå tilstrækkelige oplysninger fra tidligere arbejdsgiver om arbejdsforholdene.

Ankestyrelsen vurderede på den baggrund, at Arbejdsskadestyrelsen skulle indhente oplysninger fra den tidligere arbejdsgiver om arbejdsforholdene, samt afvente resultatet af NUDATA-undersøgelse. Arbejdsskadestyrelsen skulle herefter tage stilling til, om sagen burde forelægges for Erhvervssygdomsudvalget med henblik eventuel anerkendelse på grund af den nye medicinske viden eller på grund af arbejdets særlige art.

Sagsfremstilling 3:

Sag nr. 3 - j.nr. 1009676-01

Sagen vedrørte anerkendelse af seneskedehindebetændelse i højre underarm og tendinit i højre skulder som erhvervssygdom og/eller som følge af kortvarig skadelig påvirkning, hos en 34-årig kvinde, der havde arbejdet som teknisk assistent i siden 1993.

Kvindens helbreds- og arbejdsforhold var primært belyst ved arbejdsmedicinsk erklæring, samt oplysninger fra kvindens forbund. Om arbejdsforholdene var det oplyst, at kvinden siden 1993 og frem til 1998 i størstedelen af tiden havde arbejdet med computerbaseret tegnearbejde. Det fremgik, at hendes ansættelse hos COWI i perioden fra 1993 til slutningen af 1996, havde været præget af stress og meget over- og weekendarbejde. Det fremgik endvidere, at de ergonomiske forhold under anden ansættelse fra slutningen af 1996 til juli 1997 ikke havde været optimale.

Om helbredsforholdene var det oplyst, at kvindens gener startede med skuldersmerter, der efterhånden havde medført konstante smerter i nakken, skulderen og mod underarmen ud til 2. og 3. finger på højre side. Objektivt havde man fundet ømhed svarende til nakkehvirvler, med normal bevægelighed skulderen, men med smerter i yderposition. Der var ikke beskrevet nedsat bevægelighed af halsrygsøjlen fraset drejning mod højre, eller konstateret tegn på rotator cuff læsion eller tennisalbue. Ankestyrelsen lagde således diagnosen seneskedehindebetændelse til grund. Kvinden kunne dog muligvis have en tendinit i skulderen.

Arbejdsskadestyrelsen havde afslået at genoptage sagen. Arbejdsskadestyrelsen havde i forbindelse hermed afvist at anerkende seneskedehindebetændelse som følge af kortvarig skadelig påvirkning.

I forbindelse med anke fra kvindens fagforbund blev der henvist til, at kvinden havde haft skiftende arbejdsgivere i perioden 1993 til december 1998, og at hun havde udført computerbaseret tegnearbejde i langt den overvejende del af arbejdstiden. Kvindens gener var opstået i forbindelse med et 3-ugers projekt i 1996, hvor hun arbejdede fra kl. 10.00 til omkring kl. 20.00, og i enkelte tilfælde helt frem til kl. 24.00.

Afgørelse:

Ankestyrelsen vurderede, at kvinden havde ret til at få genoptaget sagen, da der forelå nye forskningsresultater på området. Ankestyrelsen vurderede endvidere, at Arbejdsskadestyrelsen ved at realitetsbehandle sagen havde genoptaget sagen.

Ankestyrelsen fandt, at der ikke kunne ske anerkendelse af lidelserne som følge af kortvarig skadelig påvirkning efter lovens § 9, nr. 2.

Ankestyrelsen fandt endvidere, at lidelserne seneskedehindebetændelse og skuldertendinit ikke kunne anerkendes som erhvervssygdom efter lovens § 9, nr. 4, jf. § 10, stk. 1, nr. 1 sammenholdt med § 2, bilag 1, gruppe E, pkt. 6 a og c, i Arbejdsskadestyrelsens bekendtgørelse om fortegnelse over erhvervssygdom.

Ankestyrelsen hjemviste sagen til Arbejdsskadestyrelsen til behandling og afgørelse af, om lidelserne kunne anerkendes efter den nyeste medicinske viden eller på grund af arbejdets særlige art, selvom de ikke kunne anerkendes efter fortegnelsen.

Begrundelsen for at lidelserne ikke kunne anerkendes som følge af kortvarig skadelig påvirkning var, at den tidsmæssige udstrækning af den skadelige påvirkning havde været for lang. Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at projektet varede i 3-4 uger, og at det i de lægelige akter var anført, at kvindens gener opstod i slutningen af projektet. Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at projektet bestod af computerbaseret tegnearbejde i flere timer med overarbejde, hvilket ikke kunne anses for at være uvant eller særlig ekstraordinært i forhold til kvindens normale arbejde med computerbaseret tegnearbejde med meget over- og weekendarbejde.

Begrundelsen for at lidelserne ikke kunne anerkendes efter fortegnelsen var, at kvindens gener opstod mere end 6 måneder efter hun havde påbegyndt computerbaseret tegnearbejde i 1993. Begrundelsen var endvidere, at der ikke havde været tale om statisk arbejde med armene hævet over skulderhøjde, eller kraftbetonet arbejde i fortegnelsens forstand.

Ankestyrelsen lagde ved hjemvisning vægt på, at der stadig foregik lægevidenskabelige undersøgelser på området, idet NUDATA-undersøgelsen ikke var endeligt afsluttet. Arbejdsskadestyrelsen skulle som 1. instans vurdere undersøgelsens betydning for kvindens sag. Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at der ikke forelå oplysninger om arbejdsforholdene fra arbejdsgiverne.

Ankestyrelsen vurderede på den baggrund, at Arbejdsskadestyrelsen skulle indhente oplysninger fra arbejdsgiver om arbejdsforholdene, herunder yderligere uddybning af, i hvilket omfang der havde foreligget særligt belastende yderfaktorer i form af stressede arbejdsforhold, dårlige ergonomiske forhold. Arbejdsskadestyrelsen skulle tillige indhente rapport fra Bedriftssundhedstjenesten samt afvente det endelige resultat af NUDATA-undersøgelsen.

Arbejdsskadestyrelsen skulle herefter tage stilling til, om sagen burde forelægges Erhvervssygdomsudvalget med henblik på en eventuel anerkendelse på grund af den nyeste medicinske viden eller på grund af arbejdets særlige art.

Sagsfremstilling 4:

Sag nr. 4 - j.nr. 1003777-01

Sagen vedrørte anerkendelse af højresidig seneskedehindebetændelse hos en 38-årig kvinde, der i perioden fra 1992 til 1998 havde arbejdet som byggeteknikker med musebaseret tegnearbejde.

Kvindens helbreds- og arbejdsforhold var primært belyst ved erklæring fra Arbejdsmedicinsk klinik, speciallægeerklæring, journal fra Rigshospitalet, samt arbejdspladsvurdering. Om arbejdsforholdene var det oplyst, at kvinden i perioden fra februar 1992 til oktober 1998 havde været ansat som byggeteknikker/tegner, hvor hun i 80 - 90 % af tiden havde arbejdet med musebaseret tegneprogram.

Om helbredsforholdene var det oplyst, at kvinden i 1993 fik de første gener i højre hånd, med snurrende fornemmelser i fingrene. Symptomerne havde herefter udviklet sig gradvist til daglige smerter i 1996, og kroniske gener i løbet af 1998, hvor hun blev sygemeldt. Det fremgik, at hun havde lidelsen højresidig seneskedehindebetændelse i håndledets bøjesene.

Erhvervssygdomsudvalget havde indstillet til afvisning af lidelsen. Arbejdsskadestyrelsen havde fulgt Erhvervssygdomsudvalgets indstilling om afvisning.

Forbundet havde i klagen anmodet om, at sagen blev forelagt for Retslægerådet.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at lidelsen ikke kunne anerkendes som erhvervssygdom efter lovens § 9, nr. 4, jf. § 10, stk. 1, nr. 1, sammenholdt med § 2, bilag 1, gruppe E, pkt. 6 a, i Arbejdsskadestyrelsens bekendtgørelse om fortegnelse over erhvervssygdom. Ankestyrelsen fandt endvidere, at lidelsen ikke kunne anerkendes efter § 10, stk. 1, nr. 2. og 2. led.

Begrundelsen for at lidelsen ikke kunne anerkendes efter fortegnelsen var, at arbejdet med computermus ikke havde indebåret anvendelse af betydelig muskelstyrke. Arbejdet havde således ikke været kraftbetonet i fortegnelsens forstand.

Begrundelsen for afvisning af anerkendelse efter § 10, stk. 1, nr. 2, 1. led var, at der ikke var ny medicinsk dokumentation for en sammenhæng mellem kvindens arbejde som byggeteknikker/tegner og udvikling af kroniske hånd/armlidelser. Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at der stadig foregik lægevidenskabelige undersøgelser, der skulle vise, om der var overhyppighed af bestemte lidelser blandt personer, som havde

arbejdet intensivt med mus. Undersøgelserne var ikke afsluttet, men med den nuværende lægelige viden var den krævede dokumentation ikke til stede.

Begrundelsen for at der ikke kunne ske anerkendelse efter § 10, stk. 1, nr. 2, 2. led var, at lidelsen ikke fandtes udelukkende eller i overvejende grad at være forårsaget af arbejdets særlige art. Ankestyrelsen lagde vægt på, at der i det konkrete tilfælde ikke var tale om særligt belastende forhold i relation til CAD arbejde i øvrigt, ligesom der siden omkring 1994 havde været gode ergonomiske forhold.

Ankestyrelsen var opmærksom på, at det i speciallægeerklæring var vurderet, at lidelsen kunne være arbejdsbetinget. Dette var ikke tilstrækkeligt til at anerkende lidelsen som en arbejdsskade. Årsagssammenhængen skulle være dokumenteret.

Ankestyrelsen gjorde opmærksom på, at sagen kunne genoptages inden for 5 år efter Arbejdsskadestyrelsens første afgørelse om anerkendelse. Sagen kunne genoptages, når der forelå nye oplysninger, herunder det endelige resultat af NUDATA-undersøgelsen, som måtte forventes at foreligge medio 2003.

Sagsfremstilling 5:

Sag nr. 5 - j.nr. 1001475-01

Sagen vedrørte anerkendelse af højresidig tennisalbue hos en 32-årig kvinde der fra 1993 til 2000 havde arbejdet som kontorassistent, hvor hun udelukkende havde været beskæftiget med tastearbejde.

Kvindens helbreds- og arbejdsforhold var primært belyst ved journal fra arbejdsmedicinsk klinik. Om arbejdsforholdene var det oplyst, at kvinden siden januar 1993 havde arbejdet som kontorassistent. Hun havde herved gennemsnitligt dagligt skulle indtaste 300 fakturaer/giroer samt 400 kontrolfakturaer. Arbejdet havde været højrepetitivt tastearbejde med op til 33.000 anslag dagligt på et begrænset felt af tastaturet. Der var oplyst om dårlige ergonomiske forhold med borde, der ikke kunne højdejusteres, samt dårlig armstøtte.

Om helbredsforholdene var det oplyst, at kvinden i 1996 havde udviklet gener i højre arm, og at hun havde fået konstateret en højresidig tennisalbue.

Kvindens advokat havde i forbindelse med anken oplyst, at kvindens arbejde havde været ekstraordinært intensivt.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at lidelsen ikke kunne anerkendes som erhvervssygdom efter lovens § 9, nr. 4, jf. § 10, stk. 1, nr. 1, sammenholdt med § 2, bilag 1, gruppe E, pkt. 6 b, i Arbejdsskadestyrelsens bekendtgørelse om fortegnelse over erhvervssygdom.

Ankestyrelsen hjemviste sagen til Arbejdsskadestyrelsen til behandling og afgørelse af, om lidelsen kunne anerkendes efter den nyeste medicinske viden eller på grund af arbejdets særlige art, selvom den ikke kunne anerkendes efter fortegnelsen.

Begrundelsen for at der ikke kunne ske anerkendelse efter fortegnelsen var, at tastearbejdet ikke havde indebåret anvendelse af betydelig muskelkraft. Arbejdet havde således ikke været kraftbetonet i fortegnelsens forstand.

Ved vurderingen af hjemvisningen, lagde Ankestyrelsen vægt på, at der var beskrevet højt tempo af tastaturarbejde gennem en periode på 7 år, og at det kun var foregået med højre hånd, primært de tre midterste fingre. Der forelå imidlertid ikke oplysninger om arbejdsforholdene fra kvindens arbejdsgiver.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at lægevidenskabelig litteratur antydede, at mere end 30 timers tastearbejde gennem en ikke nærmere redegjort årrække kunne medføre øgede symptomer.

Ankestyrelsen vurderede på den baggrund, at Arbejdsskadestyrelsen skulle indhente oplysninger om arbejdsforholdene fra arbejdsgiver. Såfremt arbejdsgiveren kunne bekræfte, at der havde været tale om intensivt tastearbejde i mere end 30 timer om ugen, skulle Arbejdsskadestyrelsen forelægge sagen for Erhvervssygdomsudvalget med henblik på en vurdering af, om der kunne ske anerkendelse af lidelsen, selv om den ikke var optaget på fortegnelsen over erhvervssygdomme.